

مین، قاتل خاموش ایرانیان

مهرماه ۱۳۹۳

مجموعه فعالان حقوق بشر در ایران

میدان، قاتل خاموش ایرانیان

شرحی آماری و تفصیلی بر میدان، آلودگی‌ها و قربانیان آن در ایران

نهاد آمار، نشر و آثار مجموعه فعالان حقوق بشر در ایران

۵۰ صفحه

مهرماه ۱۳۹۳

www.hra-iran.org

مقدمه

«مین‌ها» تفاوتی بین نظامیان و غیرنظامیان قائل نیستند و پس از پایان درگیری هم همچنان خطرناک باقی مانده و زمین‌ها را تا مدت‌ها، پرخطر و غیرقابل استفاده می‌کنند. ایران از جمله کشورهایی با بیشترین آلودگی به مین در جهان به شمار می‌آید. در حال حاضر برآورد میشود حدود ۴۲۰۰۰ کیلومتر مربع از اراضی ایران آلوده به مین‌های به‌جا مانده و عمل‌نکرده جنگ ایران و عراق باشد. در عین حال برخلاف قوانین بین‌المللی دولت ایران همچنان به تولید، استفاده و صادرات مین‌های ضدنفر ادامه می‌دهد و معتقد است استفاده از این مین‌ها تنها راه موثر برای تامین امنیت مرزهای طولانی این کشور است. بر همین اساس بخش‌هایی از مرزهای ایران با افغانستان، پاکستان و عراق در طی سالهای اخیر مین‌گذاری شده است.

کنوانسیون منع استفاده از تسلیحات متعارف (CCW) که ماحصل تلاش‌های بین‌المللی، فعالان محیط زیست و مدافعان حقوق بشری به هدف کاهش تلفات غیرنظامیان است در همین راستا وضع شد. براساس این معاهده، استفاده از مین‌های زمینی تا حد زیادی قانونمند شد از جمله لزوم علامت‌گذاری مناطق مین‌گذاری شده، محصور و ثبت کردن میادین مین. همچنین بند ۲ ماده ۳ پروتکل الحاقی این معاهده، کشورها را موظف می‌کند که حقوق غیرنظامیان ساکن در مناطق مین‌گذاری شده را محترم شمرده و در حمایت از آن‌ها اقدام به پاک‌سازی مناطق آلوده به مین نمایند و بلافاصله پس از پایان درگیری‌ها، مین‌ها و تله‌های انفجاری و گلوله‌های عمل‌نکرده که اصطلاحاً به آن "مهمات منفجر نشده" می‌گویند، را از بین برده و پاک‌سازی کنند، یا در صورت حفظ آن، در مناطق آلوده احتیاط‌های لازم برای نگهداری، مانند حصارکشی و علامت‌گذاری حتماً باید رعایت شود. بند ۲ از ماده ۵ به صراحت گفته است که این مناطق علامت‌گذاری شده، در فواصل زمانی نزدیک کنترل شود.

در همه کنوانسیون‌ها و معاهدات بین‌المللی، دولت مکلف و موظف است با استفاده از سازوکار و بسترهای اقتصادی مناسب و دادن آموزش‌های لازم، سازگاری افراد صدمه دیده را در اجتماع فراهم سازد و این کمک‌ها نباید به مراقبت‌های پزشکی رایگان و کمک مالی محدود شود تا افراد در معرض حادثه یا حادثه دیده یا بازماندگان بتوانند به عرصه‌های اجتماعی بازگردند.

همچنین باید اشاره کرد در ایران از شهروندان و پرسنلی که روی مین رفته و عضوی از بدن خود را از دست داده‌اند، حمایت کافی نمی‌شود. این افراد با حقوقی بسیار ناچیز تحت پوشش کمیته امداد یا بهزیستی قرار می‌گیرند، حقوقی که این افراد می‌گیرند، تامین معیشت آن‌ها را نمی‌کند و اغلب آن‌ها سرپرست خانواده هستند که سلامتی و امید به زندگی خود را از دست می‌دهند.

گزارش پیش رو به همت "نهاد آمار، نشر و آثار مجموعه فعالان حقوق بشر در ایران" تهیه شده است، این گزارش تلاشی است به هدف جلب حمایت از قربانیان مین در ایران و ترغیب دولت ایران به توقف استفاده از مین‌های زمینی بخصوص مین‌های ضد نفر.

عدم اطلاع رسانی شفاف حکومت ایران در مورد قربانیان مین در ایران، عدم توجه کافی به شهروندان در معرض خطر و حمایت ناکافی از قربانیان مین، ادامه استفاده از مین‌های ضد نفر، تداوم روند آلوده سازی نواحی شرقی کشور به بهانه مقابله با قاچاق مواد مخدر و اشرار، عدم علامت‌گذاری مناطق آلوده به مین در ایران از جمله مواردی است که مجموعه فعالان حقوق بشر در ایران در انتقاد به عملکرد حکومت ایران در این زمینه مطرح میکند.

مجموعه فعالان حقوق بشر در ایران

مهرماه ۱۳۹۳ برابر با اکتبر ۲۰۱۴

فهرست محتوا

کلاس‌های آموزشی که موجود نیستند ۱۲	بخش اول : نگاهی به مین و وضعیت آن در ایران
راه‌کارها برای کاهش آمار مصدومان مین ۱۳	مین چیست ۵
چالش‌ها و موانع در آموزش آگهی رسان در خطرات مین .. ۱۳	تاریخچه ساخت مین ۵
	انواع مین ۶
بخش دوم : آمار	انواع میادین مین ۶
	کشورهای سازنده مین ۷
تلفات مردمی استان آذربایجان غربی ۱۶	مین در ایران ۷
تلفات مردمی استان کردستان ۱۹	جنگ هشت ساله ایران و عراق و معضل مین ۷
تلفات مردمی استان کرمانشاه ۲۲	آلودگی مین در جهان ۸
تلفات مردمی استان ایلام ۲۵	بیمان اتاوا ۸
تلفات مردمی استان خوزستان ۲۸	سازمان‌های فعال در پاک‌سازی مین در جهان ۸
جمع بندی از پنج استان آلوده ۳۱	پاک‌سازی مین در ایران ۹
جداول اطلاعات قربانیان نظامی مین در ایران ۳۴	فعالیت مرکز مین‌زدایی ۹
	چالش‌ها و موانع کار پاک‌سازی در ایران ۹
بخش سوم: تصاویر	وسعت پاک‌سازی و آلودگی در ایران ۱۰
قربانیان مین در ایران به روایت تصویر ۳۶	آموزش آگهی رسانی از خطرات مین ۱۱

مین چیست

مین تله‌ای انفجاری است که توسط قربانی فعال شده و تنها وسیله‌ای از ادوات جنگی است که قربانی باعث عملکرد آن می‌شود، مین بعضا از بدنه‌ای چوبی یا پلاستیک و عموماً آهن ساخته شده و بنابر کاربرد آن مواد منفجره داخل مین متفاوت از یکدیگر است، مین بعنوان یک جنگ افزار به این دلیل برای مدافعان حقوق بشر نگران کننده است که نمیتواند هدف خود را شناسایی کند یعنی وسیله ای است کشنده که قدرت تشخیص و تمایز هدف خود را ندارد و هر چیزی که باعث انفجارش شود را مصدوم می کند و یا می کشد، خواه کودک باشد و یا زن و یا نیروی نظامی و یا حیوان. علاوه بر این دلیل، مساله مهم دیگر این است که مین ها باعث شکنجه و عذاب غیر لازم و اضافی اهداف خود میشوند که کاملاً غیر انسانی است.

از سویی دیگر این سلاح کشنده اگرچه بیشتر کاربردی دفاعی و نظامی دارد ولی بر اساس آمار و ارقام بیشترین تلفات را شهروندان و مردم بومی مناطق مین گذاری شده داده اند. در واقع مردان، زنان و کودکانی که در حال زندگی و کار هستند غالباً بخاطر عدم آگاهی توسط مین کشته و یا مصدوم میشوند و مورد خشونت قرار میگیرند برای جلوگیری از این خشونت غیرضروری و بی جا و اهمیت دادن به این مساله توسط کشورهای مختلف، قوانینی وضع گردید مبنی بر منع استفاده و تولید مین های ضد نفر و همچنین لزوم اجرای پاک سازی مناطق آلوده برای امن کردن زندگی مردم و جلوگیری از خشونت‌هایی که مین ها موجب می شوند.

تاریخچه ساخت مین

تاریخچه ساخت مین به دوران رم باستان برمی گردد ولی ابتدایی ترین مین توسط شخصی به نام ژولیانگ از پادشاهی سلسله شو در قرن سوم میلادی ساخته شد ولی در قرن چهاردهم میلادی مین مدرن تری از پودر سنگ و باروت ساخته شد که در زیرزمین تعبیه می شد و باعث تلفات در سواره نظام مقابل می گردید. تاریخچه ساخت مین های مدرن تر به قرن پانزده میلادی می رسد مهندس جوان آلمانی در شهر اگز برگ در ایالت باوریا به نام ساموئل زیمر مان موفق به ساخت اولین مین خودکار به نام فالادر ماین شد و در بحبوحه جنگ اول جهانی کشورهای درگیر جنگ به صورت گسترده از مین ها در خشکی و دریا استفاده بردند یکی از دلایل اصلی استفاده کشورها از مین، ارزان بودن ساخت این جنگ افزار و کاربرد وسیع آن بدون استفاده از نیروی انسانی بود به طوری که الان کشورهای سازنده مین کمتر از ۱۰ دلار برای هر مین هزینه می کنند.

انواع مین

مین‌ها به‌طور کلی به چهار دسته تقسیم می‌شوند.

- ۱- مین‌های ضد نفر و نفرات
- ۲- مین‌های ضد خودرو و ضدتانک
- ۳- مین‌های شیمیایی
- ۴- مین‌های دریایی

همه مین‌های ضد نفر و نفرات و خودروها از چهار اصل ۱- کشش ۲- قطع کشش ۳- فشار ۴- قطع فشار پیروی می‌کنند همه مین‌ها بسته به مأموریتشان متشکل از مواد منفجره مختلفی مانند ترکیب B یا RDX یا تی تی ان تی هستند و چاشنی محرک این مین‌ها از مواد فعال‌تری با حساسیت بالا نسبت به ضربه یا فشار ساخته شده که در سیستم آتش مین‌ها کاربرد اساسی دارد.

مین‌های شیمیایی در حال حاضر ساخته نمی‌شوند ولی در جنگ‌های داخلی آمریکا اولین نوع این مین ساخته شده و سپس اتحاد جماهیر شوروی به طور گسترده از این نوع مین ساخت ولی فشار مجمع جهانی باعث توقف ساخت این مین شد که زیان فراوان به افراد و اکو سیستمی که این مین در آن منفجر می‌شود وارد می‌آورد. مین‌های دریایی برای ساختار کشتی‌ها هستند بصورتی که در صورت مواجهه با شناورها صدمات زیادی به آن‌ها خواهند زد. مین‌های دریایی به نسبت اهدافشان بزرگ‌تر از مین‌های زمینی هستند.

انواع میادین مین

میادین مین در کلیه نقاط جهان در تاکتیک‌های نظامی به ۵ دسته تقسیم‌بندی می‌شوند. ۱- حفاظتی ۲- سد کننده ۳- پدافندی ۴- ایزایی ۵- فریبنده، در کاشت مین و احداث آن از این ۵ دسته بنا بر موقعیت و پولتیک نظامی استفاده می‌شود. اصولاً میادین مین بازدارنده هستند و در معاهدات نظامی گفته شده که مهندسین اجرای میادین مین باید برای احداث میادین مین تمام اصول احداث را رعایت کنند که از اصول اساسی هشدارهای بر مبنای ۵۰ متر است یعنی فردی که قصد نزدیک شدن به محل‌های نظامی را دارد در سه مرحله اخطارهایی مبنی بر نزدیک شدن به میادین مین را دریافت کند مثلاً در ابتدا سیم‌خاردار توپی یا لوله‌ای و در ۵۰ متر آخر هم موانع خورشیدی و علائم قراردادی و تابلوهای هشداردهنده به زبان محلی ولی در جنگ‌های نامنظم این قاعده رعایت نمی‌شود.

اساساً کاشت مین باید در معرض دید باشد یعنی از فاصله معین مین دیده شود مبنای این اخطارها در شب مین‌های فسفری هستند که به افراد نزدیک میادین مین فرصت دیدن علائم و مین‌ها را خواهند داد. همان‌طور که قبلاً گفته شد مین‌ها بر اساس مکانیزم آتش‌بس بر چهار دسته تقسیم‌بندی شده‌اند این چهار دسته عبارت‌اند از: فشار، قطع فشار، کشش، قطع کشش

هر کدام از این چهار مورد کاربرد مخصوص به خود داشته که مکانیزم عمل هیچ مینی از این چهار قانون خارج نیست. به طور مثال مینهایی که در اثر فشار سیستم و چرخه آتش آن فعال می شود از رایج ترین نوع مین ها می باشد.

کشورهای سازنده مین

از مهم ترین کشورهای سازنده مین می توان به روسیه، ایتالیا، بلژیک، امریکا و آلمان قبل از جنگ جهانی دوم اشاره کرد صنعت ساخت مین درآمد هنگفتی را برای صاحبان صنایع و ساخت جنگ افزار به همراه دارد به طوری که کمپانی های نام دار دنیا مانند فیات ایتالیا در این بخش فعال هستند و هر ساله سود هنگفتی عاید این کمپانی ها می شود.

در ایران انواع مین ها با استفاده از مهندسی معکوس و ساخت یکی از انواع مین ها بانام های غیرتجاری ساخته می شود و کارخانه های تحت نظر وزیرمجموعه وزارت دفاع این کار را بر عهده دارند.

مین در ایران

در بحبوحه جنگ جهانی دوم و ورود کشورهای متخاصم به ایران در بعضی از مناطق جنگی برای حفاظت از یگان های عمل کننده در اطراف محل استقرار این یگان ها مین کاشته شد به طوری که در پاک سازی های انجام شده در سال های اخیر مین های در منطقه قصر شیرین و مهران یافت شد که یگان های پاک سازی تا به حال این نوع از مین ها را ندیده بودند. و بعد از کار کارشناسی و بازدید اهل فن مشخص گردید که این مین ها به جامانده از جنگ دوم جهانی بوده و ساختار و مکانیزم ساده تری نسبت به مین های امروزی داشتند.

جنگ هشت ساله ایران و عراق و معضل مین

در جنگ هشت ساله ایران و عراق بیش از ۴۵۰۰ هزار هکتار از نواحی مرزی ایران به دست یگان های مهندسی عراق به مین فرش شد و میادین مینی بر اساس سیستم کاشت شوروی سابق که اصطلاحا بلوک غربی نام گذاری شد احداث گردید. و در مناطقی از کردستان نیروهای نظامی ایران برای حفاظت از یگان های عمل کننده اقدام به احداث میادین مین نامنظم کرده که اصطلاحا پایگاه خودی نام گذاری شده اند. برآورد شده که بالغ بر ۲۵ میلیون تیر مین در ایران کاشته شده که تا به امروز بر اساس آمار انهدام مین های یافت شده توسط گروه های پاک سازی کننده بالغ بر ۱۶ میلیون تیر مین و بیشتر از ۸ میلیون گلوله عمل نکرده و غیره کشف و منهدم گردیده است.

آلودگی مین در جهان

بیش از ۶۰ کشور در تمام دنیا آلوده به مین هستند و کشور مصر از لحاظ آلودگی و وسعت بیشترین آلودگی را داراست که عمده میادین مین کشور مصر در صحرای غربی و در زمان جنگ جهانی دوم بوده‌اند صحرای غربی مصر عموماً خالی از سکنه بوده و غیر از منطقه العلمین و عشایر غذاف الدم کسی ساکن نیست و از نظر سکونت و نزدیکی مراکز انسانی از میادین مین در وضعیت نسبتاً بهتری با دیگر کشورها با توجه به وسعت آلودگی دارد. ایران دومین کشور آلوده جهان به مین است که میادین مین ایران عموماً در جریان جنگ هشت ساله احداث شده و ۵ استان بیشترین آلودگی را دارند. در رتبه‌های بعدی کشورهای عراق و ترکیه و برمه و لائوس و ویتنام قرار دارند. کشور عراق بیشترین آلودگی را در این کشورها داراست که از بین این کشورها رتبه‌های اول و دوم آلودگی مین، پیمان اتاوا را امضا نکرده‌اند.

پیمان اتاوا

آسیب و مجروحیت افراد بر اثر انفجار مین بعد از جنگ‌ها، کشورها را واداشت که کشورهای سازنده مین را محدود کنند به همین دلیل در ماه دسامبر سال ۱۹۹۷ میلادی در شهر اتاوا کانادا قوانینی به تصویب رسید که کشورهای عضو را بدان داشت که ذخایر مین‌های ضدنفر و ساخت و فروش یا انتقال آن را ممنوع کند. معاهده اتاوا شامل مین‌های ضدتانک نمی‌شود.

کشورهای عضو این پیمان ۱۵۷ کشور جهان هستند که ۳۷ کشور این معاهده را امضا نکرده‌اند. مصر - ایران - ایالات متحده آمریکا - روسیه - چین - فنلاند - اسرائیل - و عربستان سعودی از جمله این کشورها هستند. در این بین کشورهای آمریکا و اسرائیل و ایران از عمده سازنده‌های مین در جهان هستند.

سازمان‌های فعال در پاک‌سازی مین در جهان

از سازمان‌های فعال در پاک‌سازی در جهان می‌توان از آی سی بی ال نام برد که از ۱۲۰۰ سازمان غیرانتفاعی در جهان حمایت می‌کند که در سال ۱۹۹۲ تأسیس گردید.

پاک‌سازی مین در ایران

پاک‌سازی میادین مین در ایران با اتمام جنگ هشت ساله توسط یگان‌های مهندسی ارتش و سپاه آغاز گردید ولی در اصطلاح به این پاک‌سازی میلتاری یا نظامی گفته می‌شد که جواب گوی حجم و تراکم میادین مین نبود پاک‌سازی بشردوستانه در ایران در ابتدای دهه هشتاد شکل گرفت. سختی‌های کار باوجود نبود نقشه‌ها و عدم تحویل نقشه میدان‌های مین که یکی از مواد مندرج در قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت بود ولی کشور عراق هیچ‌گاه این نقشه‌ها را به ایران نداد باعث سختی مضاعف در امر پاک‌سازی می‌شود. در ابتدای سال کار پاک‌سازی زیر نظر مرکز مین‌زدایی کشور آغاز گردید در ابتدای کار شرکت‌هایی متشکل از افراد دوره‌دیده در زمان جنگ مشغول پاک‌سازی شدند و در ادامه با برگزاری کلاس‌های آموزشی افراد بیشتری تحت تعلیم قرار گرفتند و مشغول به کار شدند.

در ضمن موازی با کار شرکت‌ها یگان‌های مهندسی ارتش متشکل از ۱۷ گردان و بخشی از نیروی زمینی سپاه و نیروی مقاومت بسیج عملاً وارد کارزار پاک‌سازی میادین مین شدند. در کل ۲۳۴ قرارداد با مرکز مین‌زدایی در ۵ استان مین زده منعقد گردید. که بیشترین حجم قرارداد در استان‌های خوزستان و ایلام بود.

فعالیت مرکز مین‌زدایی

مرکز مین‌زدایی کشور عملاً متولی امر مین در کشور بود که با بودجه‌ای قابل توجه و مستقل از ابتدای فعالیت خود به‌عنوان نهاد دولتی در پاک‌سازی شروع به کار کرد. در ابتدای فعالیت با توجه به ناآشنایی با قوانین و استانداردهای پاک‌سازی متحمل خسارات انسانی زیادی در بخش اجرا گردید به طوری که در سال ۸۲ بیش از صد نفر کشته و زخمی در بین شاغلین پاک‌سازی اتفاق افتاد لازم به ذکر است که هیچ نهاد غیردولتی در بخش پاک‌سازی میادین مین در ایران فعالیت نداشته و دلیل آن امنیتی بودن این کار در رویکرد و نگاه مسئولین بوده است.

چالش‌ها و موانع کار پاک‌سازی در ایران

همان‌طور که قبلاً اشاره شد نبود سازمان‌های غیردولتی و عدم آشنایی با استانداردهای پاک‌سازی و امنیتی بودن بحث پاک‌سازی در ابتدای کار و فقط تکیه بر تجارب افراد تعلیم‌دیده در دوران جنگ باعث مشکلات عدیده‌ای در امر پاک‌سازی گردید که یکی از این چالش‌ها نبود بانک اطلاعاتی کامل از وضعیت میادین مین بود به طوری که با استناد به حرف‌های مجروحین مین غیرنظامی و افراد ساکن در مناطق مین‌گذاری شده اقدام به شناسایی میدان‌های مین می‌شد. یکی دیگر از مشکلات مرکز مین‌زدایی عدم آشنایی مسئولین ارشد این نهاد به

مقوله پاکسازی بشردوستانه بود و علت رویکرد نظامی ایران امکان کمک‌های بین‌المللی نیز کمتر و یا اصلاً وجود نداشت. همت مسئولین مرکز مین‌زدایی در این رابطه رویکرد مناسبی نبود.

در ابتدای سال ۸۶ با توجه به دیدگاه سازمان‌های بین‌المللی نسبت به ایران اقداماتی برای ارتباط با جهان خارج صورت گرفت که از جمله آن می‌توان به حضور ایران در نشست‌های بین‌المللی و آمدن سازمان‌های جهانی برای بازدید از مناطق مین زده در ایران بوده که همین امر باعث آشنایی بسیاری از فعالین پاکسازی با استانداردهای بین‌المللی مین که اختصاراً ای‌آی‌ام‌اس نامیده می‌شود گردید. ولی متأسفانه این قوانین هیچ‌گاه بومی‌سازی نشد و یگان‌های عمل‌کننده همان روش سنتی کار بر روی ردیف و نوار را اجرا می‌کنند که امکان آزمون و خطا را بسیار بالا می‌برد و باعث حوادث متعدد و یکسانی، هم برای شاغلین پاکسازی و هم مردم مدنی ساکن این مناطق می‌شود. نداشتن اس‌او‌پی یا روش کار مدون معضلی بوده که تا به امروز در کار پاکسازی در ایران مشهود است بطوریکه هر کدام از شرکت‌ها و یا یگان‌های عمل‌کننده روش کار مخصوص به خود و یا حتی هر شخص برای خود قوانین جداگانه‌ای دارد که علاوه بر خطر برای افراد آشفستگی حادثه را برای عموم مردم رقم می‌زند که این وضع تا به اکنون قابل مشاهده و مشهود است.

وسعت پاکسازی و آلودگی در ایران

وسعت آلودگی در ایران ۴۲۰۰ هزار هکتار برآورد می‌شود که میزان آلودگی در ۵ استان به این ترتیب است ۱- استان ایلام ۱۲۰۰ هزار هکتار ۲- استان خوزستان با ۱۵۰۰ هزار هکتار ۳- استان کرمانشاه با ۷۰۰ هزار هکتار ۴- استان کردستان با ۱۷۰ هزار هکتار ۵- استان آذربایجان غربی با ۱۵۰ هزار هکتار آلودگی را دار هست ولی از نظر تراکم استان خوزستان متراکم‌ترین میدان‌های مین را داراست.

استان ایلام با وسعتی که گفته شد در رتبه اول آلودگی قرار دارد ولی خوشبختانه میادین مین از اجتماعات انسانی مانند شهرها و روستاها دور هستند ولی استان‌های کردستان و آذربایجان غربی در نزدیکی میادین مین مراکز انسانی قرار دارند و همین مورد باعث تلفات انسانی اعم از کشته و مجروح در بین مردم مدنی ساکن این مناطق بیشتر از دیگر استان‌های آلوده بوده است یکی دیگر از دلایل تلفات انسانی عدم وجود میادین مین منظم در این دو استان است بیشتر از ۳۵۰۰ پایگاه آلوده شناسایی شده در این دونقطه موجود است که همین امر باعث کندی پاکسازی در این مکان‌ها گردیده است.

پایگاه به مناطقی گفته می‌شود که جمهوری اسلامی در سطح منطقه کردستان دایر کرد که بعد از برچیدن این پایگاه‌ها عمدتاً میدان‌ها مین اطراف آن رها شده و پاکسازی نگردید. در استان‌های خوزستان و ایلام میادین مین به صورت منظم و توسط مهندسان احداث گردیده ولی تراکم بیشتری نسبت به مناطق آلوده دیگر دارند. در استان کرمانشاه نیز به صورت بینی حاکم است یعنی هم پایگاه وجود دارد و هم میادین مین منظم. در مناطق آلوده‌ای مانند شلمچه و چزابه در خوزستان و دویرج و بیات در ایلام پاکسازی این مناطق یک رویا بوده به طوری که

هم در شلمچه و هم در چزابه میادین مینی یافت شد که دوطبقه بود یعنی مین را به صورت دوپل کاشته بودند و این به خاطر ویژگی های منطقه بود .

در استان ایلام و کنار رودخانه دوبرج میادین مین به خاطر طغیان خطی این رودخانه بسیار به هم ریخته و مین ها در عمق بیش از یک متر بودند که این محل ها با دادن تلفات زیاد از نیروهای پاک سازی کننده به طور نسبی پاک سازی شدند هر چند این تشکل مدافع حقوق بشر لزوما پاک سازی این مناطق را تأیید نمی کند و از نظر کارشناسان خبره این مناطق نیاز به پاک سازی مجدد دارند پاک سازی مجدد این مناطق به طور قطع باید تابع استانداردهای بین المللی بوده و رعایت اصل بی بوق کردن بسیار لازم و ضروری است. در استان کردستان نیز به همین صورت باید این کار صورت گیرد .

لازم به ذکر است پاک سازی استان های کردستان و آذربایجان غربی باید به طور فوری صورت گیرد چون این دو استان دارای جمعیت متراکم در مناطق آلوده است و هر ساله شاهد کشته و زخمی شدن افراد زیادی هست به طور مثال حوادث چندماهه اخیر در این دو استان خود حاکی از این است که یگان های عمل کننده در پاک سازی، کار خود را خوب انجام نداده چون تکرار حادثه در نقاط پاک اعلام شده بسیار زیاد بوده و طی تحقیقات میدانی مجموعه فعالان حقوق بشر در ایران ۱۴۲ مورد کشته و زخمی طی سال های گذشته همه در جاهایی بوده که اعلام پاک سازی شده است.

محدوده آلودگی مناطق غرب کشور به روایت مرکز مین زدایی (بر اساس هکتار)

سال	استان	۱۹۸۸	۲۰۰۲	۲۰۰۳	۲۰۱۰	۲۰۱۱	۲۰۱۲
خوزستان	۶Km۱۵۰۰۰	۶Km۱۰۵۶۸	۶Km۱۵۲	۶Km۴۲۶۹	۶Km۱۶۲	۶Km۲۵	
ایلام	۶Km۱۷۰۰۰	۶Km۱۱۴۳۰	۶Km۱۱۰	۶Km۵۱۴۱	۶Km۴۲۹	۶Km۲	
کرمانشاه	۶Km۷۰۰۰	۶Km۴۷۳۲	۶Km۲۲۶۸	۶Km۲۱۷۳	۶Km۵۹	-	
کردستان	۶Km۱۵۰۰	۶Km۱۳۹۰	۶Km۵۵۷۰	۶Km۱۰۸	۶Km۲	-	
آذربایجان غربی	۶Km۱۵۰۰	۶Km۱۳۴۸	۶Km۴۴۳۲	۶Km۱۴۹	۶Km۴	-	
جمع کل	۶Km۴۲۰۰۰	۶Km۲۹۴۶۸	۶Km۱۲۵۳۲	۶Km۱۱۸۴۰	۶Km۶۹۲	۶Km۲۷	

لازم به توضیح است جدول فوق که روایت زمین های آلوده به نقل از مرکز مین زدایی کشور است تنها جهت جامعیت گزارش و اطلاع خوانندگان در اینجا استفاده شده است و بخصوص با توجه به دهها قربانی اخیر مین در مناطقی چون کردستان و کرمانشاه که پیش تر ادعای پایان پاک سازی آنان شده بود روایت مورد اطمینانی نیست.

آموزش آگهی رسانی از خطرات مین

در بخش آگهی رسانی از خطرات مین که یکی از اصلی‌ترین بخش‌های پاک‌سازی است و در استانداردها به‌وضوح مسئولیت این کار عملاً بر عهده نهاد ملی مین است. مرکز مین‌زدایی ایران بشدت در این مورد کم‌کار کرده و تأثیر مثبتی بر جامعه نزدیک به میادین مین نداشته است به‌طوری‌که در بررسی‌های انجام‌شده بر روی مصدومان مین در ۵ استان مین زده و بین ۵۰۰ نفر ۷۶ درصد آسیب دیدگان به‌طور کلی آشنا به خطرات مین نبوده و هیچ‌گونه آموزشی ندیده بودند در بین ۲۴ درصد دیگر تنها ۱۷ درصد اندکی شناخت به خطرات مین داشتند آن‌هم به‌طور تجربی کسب‌شده و نتیجه زندگی در کنار مین و دیدن حادثه‌ها و مصدومان دیگر بود و تنها ۷ درصد از مصدومان مین آموزش لازم را دیده بودند که عده‌ای از آن‌ها به‌واسطه کلاس‌های آموزشی هلال حمر و دیگر نهادها بوده و سهم مرکز مین‌زدایی در این مورد تنها ۱ درصد بوده که نشان از این داشته که بخش آموزش مرکز مین‌زدایی عملاً کوششی برای آموزش شهروندان و ساکنین مناطق آلوده انجام نداده است. بارها دیده‌شده که فرد مصدوم به‌واسطه نبود آموزش و عدم آگهی از خطرات مین یک عضو خود را ازدست‌داده و چه بسا اگر اندک آگهی و دانش لازم را دارا بود امکان بروز حادثه به حداقل ممکن می‌رسید.

کلاس‌های آموزشی که موجود نیستند

- ۱- یکی از موارد مهم در آگهی رسانی از خطرات مین، عدم سوءبرداشت آموزش گیرندگان است بطوریکه شخص آموزش‌گیرنده بداند که این آموزش جهت حفاظت از جان اوست و قرار نیست که کسی در قبال این آموزش‌ها به او امتیازی بدهد و لازم است خود راغب به گرفتن آموزش باشد.
- ۲- استفاده از کسانی که همیشه همراه مردم مین زده هستند و آموزش به این اشخاص مانند معلمین روستا یا معلم‌های عشایر که همیشه همراه شخص در معرض حادثه هستند یا مأمورین انتظامی و یا افراد باسوادتر روستا یا عشایر مولفه مهمی است، باید تمرکز بیشتری روی این افراد باشد و آموزش بهتری به این افراد داده شود تا بتوانند مأمورین همیشه همراه در مناطق خطر باشند.
- ۳- استفاده از وسایل کمک‌آموزشی از طرف مربیان برای سنین مختلف و با سطح سواد مختلف مثلاً انیمیشن‌های آموزشی برای کودکان و تابلوهای تصویری برای کم‌سوادان و بی‌سوادان.
- ۴- گرفتن بازخورد آموزش‌ها و رصد و کنترل مداوم و همیشگی کیفیت آموزش توسط مربیان ارشد مثلاً در پایان فصل آمار تلفات را نسبت به سالهای قبل سنجیده و میزان تأثیرگذاری را در افراد کنترل کرد

راه کارها برای کاهش آمار مصدومان مین

۱- اطلاع رسانی قوی و ایجاد کلاس های آگهی رسانی مبنی بر استانداردهای بین المللی و استفاده از مریبان حاذق و با گویش منطقه مین زده جهت رساندن موضوع به بهترین شیوه ممکن و بازخورد مناسب .

۲- ایجاد کمپین های فصلی آموزش به طور مثال در هر پنج منطقه مین زده آمار مصدومین بنابر شرایط محیطی متفاوت است مثلا در فصل بهار و تابستان استان کردستان و آذربایجان غربی تلفات بیشتری دارد چون مردم بومی منطقه برای یافتن گیاهان بهاره و چرای گوسفندان به مناطق مورد خطر و آلوده رفت و آمد بیشتری دارند و طبق تحقیقات به عمل آمده از مصدومین این دو استان عمدتاً در فصول بهار و تابستان با مین برخورد کرده اند.

ولی در استان های خوزستان ایلام و کرمانشاه به خاطر شرایط جوی و اقلیمی و کوچ عشایر به مناطق گرمسیری تلفات انسانی در فصل های پاییز و زمستان بیشتر است . لازم به یادآوری است که این کمپین ها در محل سکونت افراد باید برگزار شود یعنی باید طرح خانه به خانه اجرا شود و از مردم خواسته نشود به محل های عمومی مانند مدارس یا مساجد جهت آموزش بیایند چون عشایر و مردم روستایی در این فصول که گفته شد بسیار مشغول کار هستند و حاضر به شرکت در این کلاس ها نیستند.

چالش ها و موانع در آموزش آگهی رسانی در خطرات مین

یکی از مهم ترین چالش ها در امر آموزش و آگاهی رسانی از خطرات مین در ایران نبود یک سازمان و یا یک نهاد اجرایی مستقل است. بطوریکه قبلا توضیح داده شد این امر بر عهده مرکز مین زدایی است ولی عملا این امر تا به حال در این مرکز انجام نگرفته و گاهی اوقات با معاونت پیشگیری هلال احمر کلاس هایی برگزار شده است که نه کافی بود و نه استانداردهای بین المللی در آن رعایت شده بود.

یکی از اصول اولیه آموزش خطرات مین ام ار ای مسلط بودن مریبان آموزشی به کلیه امور آموزشی است که متأسفانه در ایران تعداد اندکی به این امر مسلط هستند کلاس های انجام شده صرفاً برای پر کردن ساعت کاری انجام شده بوده و هیچ بازخورد مثبتی نداشته است از دلایل عمده عدم موفقیت این پروژه ها آشنا نبودن مریبان به اصول اجرا و نبود جامعه آماری کامل از مصدومان و به خصوص افراد در معرض خطر انفجار و عدم داشتن اطلاعات کامل از محل های بسیار خطرناک و کم خطر است .

قبلا توضیح داده شد که اگر یک سیستم پردازش اطلاعات آماری در مرکز مین زدایی وجود داشت مریبان آموزشی با آنالیز کردن این اطلاعات و لزوم اجرای طرح ها موفق تر عمل می کردند .

یکی از مهم ترین راه کارهای آموزش مریبان، آموزش خطرات مین مبنی بر دانسته های روز دنیا و استانداردها هست. بطوریکه دعوت از بخش های ام ار ای سازمان های جهانی می توان عامل مؤثری در بالا بردن سطح آگهی رسانی شود.

در سال‌های اخیر شاهد چاپ شدن چند جلد کتاب برای آگهی رسانی کودکان از خطرات مین در مرکز بودیم که متأسفانه این کتاب‌ها به بچه‌های ساکن در مناطق پرخطر نرسید و چند انیمیشن هم با هزینه بسیار زیاد ساخته شد که هیچ کدام از آن‌ها مبنی بر اصول صحیح آموزشی نبود و راه کارهای دلسوزان و آگاهان به این مسائل تاثیری بر نوع تصمیم‌گیری مسئولین مرکز مین‌زدایی نداشته متأسفانه.

بخش دوم آمار

تلفات مردمی استان آذربایجان غربی

متوسط کشته سالانه از ۶۷ تا پایان ۸۸ : ۱۴

متوسط کشته سالانه از ۸۹ تا پایان ۹۱ : ۱

میزان کاهش در سه سال اخیر نسبت به سنوات گذشته : ۹۳٪

متوسط مجروح سالانه از ۶۷ تا پایان ۸۸ : ۷۰

متوسط مجروح سالانه از ۸۹ تا پایان ۹۱ : ۱۲

میزان کاهش در سه سال اخیر نسبت به سنوات گذشته : ۸۳٪

مجموع کشته : ۳۰۹

مجموع مجروحین : ۱۵۶۹

جمع کل : ۱۸۷۸

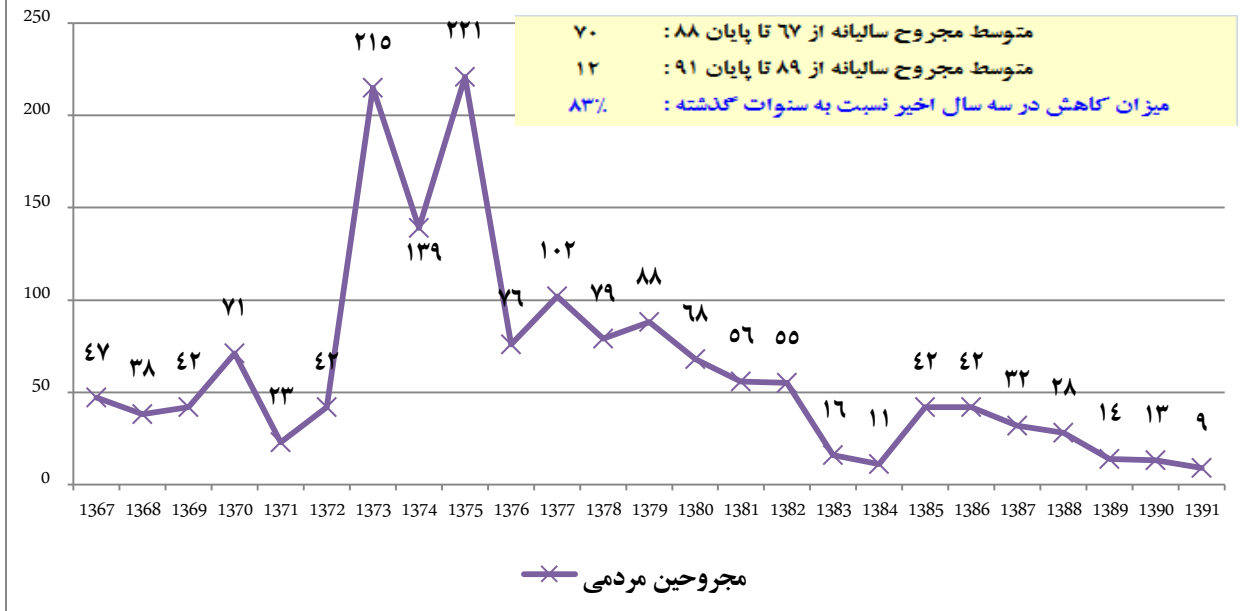

آمار مصدومین مردمی ناشی از انفجار مین و انواع مواد منفجره در مناطق آلوده به مین و گلوله های عمل نکرده

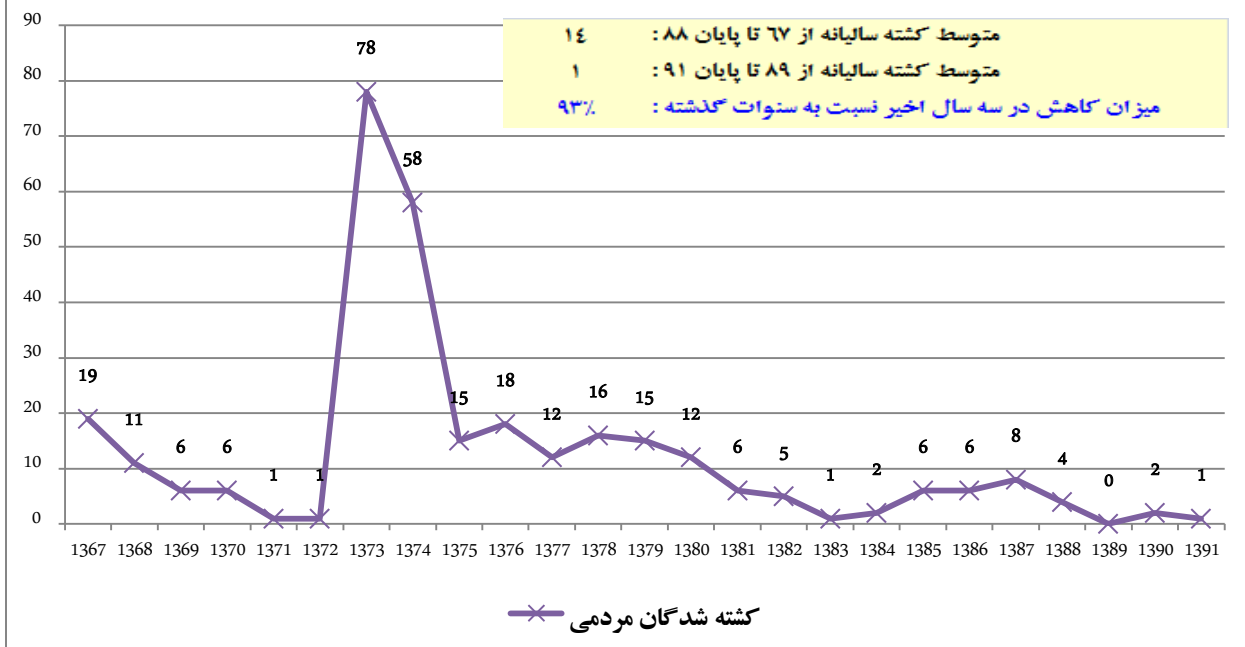
استان آذربایجان غربی

ردیف	سال	تعداد مجروحین			تعداد کشته شدگان	
		زن	مرد	مجموع	زن	مرد
۱	۱۳۶۷	۷	۴۰	۴۷	۳	۱۶
۲	۱۳۶۸	۵	۳۳	۳۸	۱	۱۰
۳	۱۳۶۹	۶	۳۶	۴۲	۱	۵
۴	۱۳۷۰	۸	۶۳	۷۱	۲	۴
۵	۱۳۷۱	۵	۱۸	۲۳	۰	۱
۶	۱۳۷۲	۴	۳۸	۴۲	۰	۱
۷	۱۳۷۳	۳۳	۱۸۲	۲۱۵	۲۶	۵۲
۸	۱۳۷۴	۲۶	۱۱۳	۱۳۹	۹	۴۹
۹	۱۳۷۵	۳۲	۱۸۹	۲۲۱	۳	۱۲
۱۰	۱۳۷۶	۷	۶۹	۷۶	۴	۱۴
۱۱	۱۳۷۷	۹	۹۳	۱۰۲	۱	۱۱
۱۲	۱۳۷۸	۱۱	۶۸	۷۹	۶	۱۰
۱۳	۱۳۷۹	۱۷	۷۱	۸۸	۴	۱۱
۱۴	۱۳۸۰	۸	۶۰	۶۸	۲	۱۰
۱۵	۱۳۸۱	۷	۴۹	۵۶	۱	۵
۱۶	۱۳۸۲	۳	۵۲	۵۵	۰	۵
۱۷	۱۳۸۳	۱	۱۵	۱۶	۰	۱
۱۸	۱۳۸۴	۳	۸	۱۱	۰	۲
۱۹	۱۳۸۵	۴	۳۸	۴۲	۲	۴
۲۰	۱۳۸۶	۱	۴۱	۴۲	۰	۶
۲۱	۱۳۸۷	۲	۳۰	۳۲	۱	۷
۲۲	۱۳۸۸	۳	۲۵	۲۸	۰	۴
۲۳	۱۳۸۹	۰	۱۴	۱۴	۰	۰
۲۴	۱۳۹۰	۰	۱۳	۱۳	۰	۲
۲۵	۱۳۹۱	۰	۹	۹	۰	۱
جمع		۲۰۲	۱۳۶۷	۱۵۶۹	۶۶	۲۴۳

مجروحین مردمی استان آذربایجان غربی

کشته شدگان مردمی استان آذربایجان غربی

تلفات مردمی استان کردستان

متوسط کشته سالانه از ۶۷ تا پایان ۸۸ : ۱۷

متوسط کشته سالانه از ۸۹ تا پایان ۹۱ : ۱

میزان کاهش در سه سال اخیر نسبت به سنوات گذشته : ۹۲٪

متوسط مجروح سالانه از ۶۷ تا پایان ۸۸ : ۳۰

متوسط مجروح سالانه از ۸۹ تا پایان ۹۱ : ۱۴

میزان کاهش در سه سال اخیر نسبت به سنوات گذشته : ۵۲٪

مجموع کشته : ۳۶۸

مجموع مجروحین : ۶۹۹

جمع کل : ۱۰۶۷

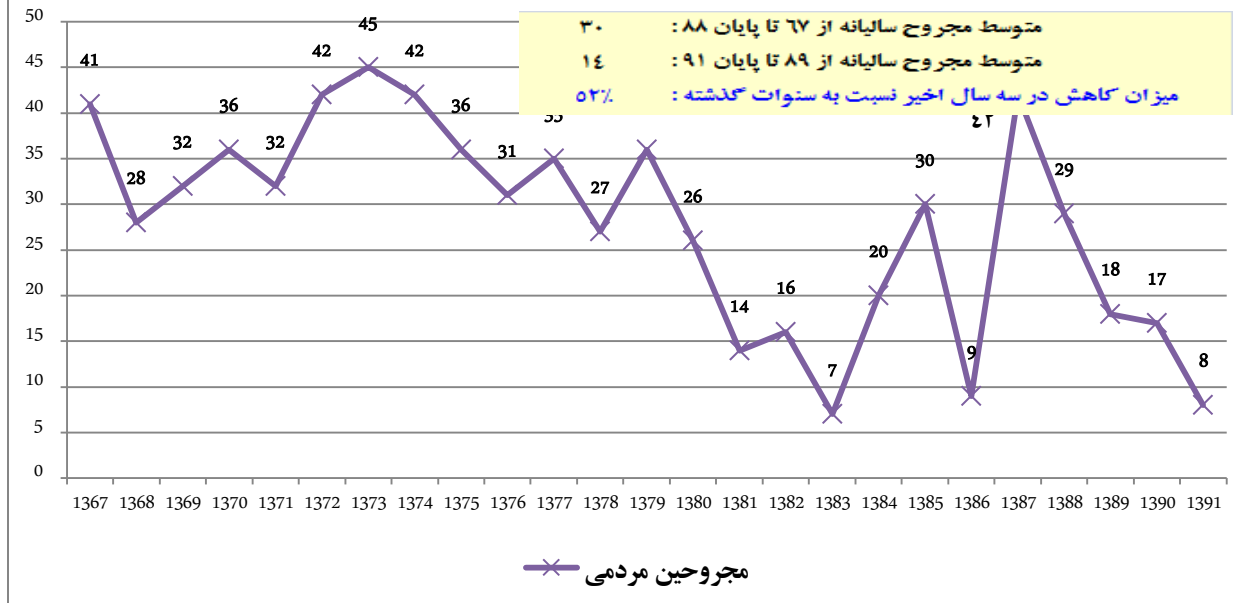

آمار مصدومین مردمی ناشی از انفجار مین و انواع مواد منفجره در مناطق آلوده به مین و گلوله های عمل نکرده

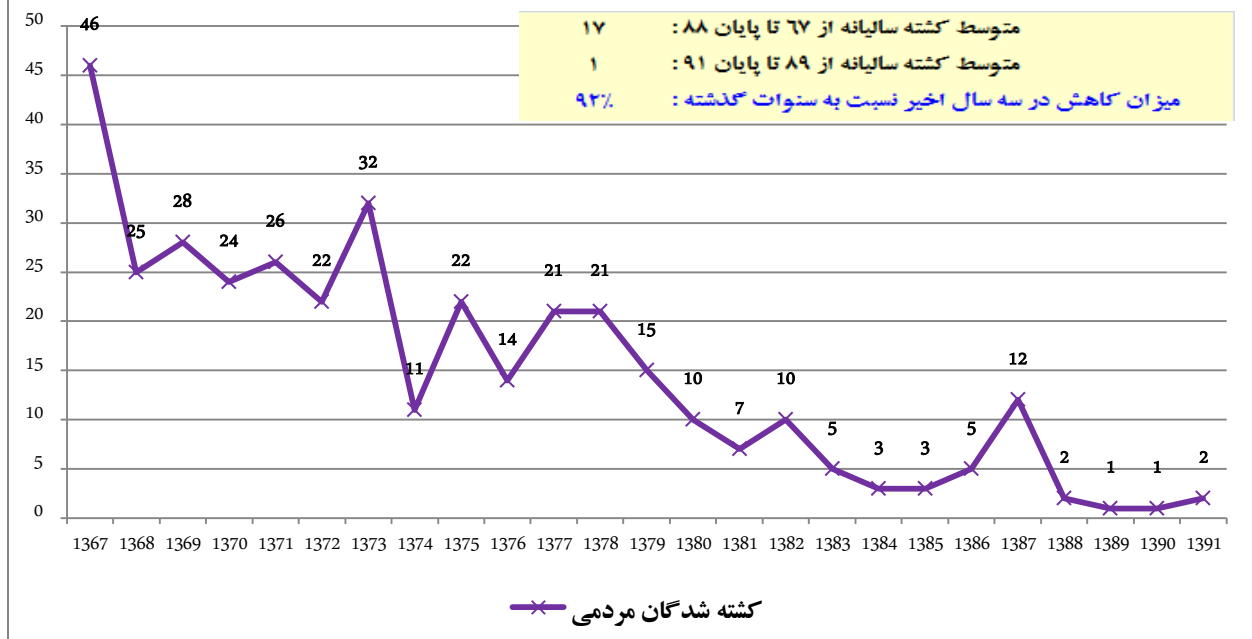
استان کردستان

ردیف	سال	تعداد مجروحین			تعداد کشته شدگان		
		زن	مرد	مجموع	زن	مرد	مجموع
۱	۱۳۶۷	۳	۳۸	۴۱	۵	۴۱	۴۶
۲	۱۳۶۸	۲	۲۶	۲۸	۳	۲۲	۲۵
۳	۱۳۶۹	۶	۲۶	۳۲	۳	۲۵	۲۸
۴	۱۳۷۰	۴	۳۲	۳۶	۱	۲۳	۲۴
۵	۱۳۷۱	۱	۳۱	۳۲	۲	۲۴	۲۶
۶	۱۳۷۲	۲	۴۰	۴۲	۲	۲۰	۲۲
۷	۱۳۷۳	۵	۴۰	۴۵	۴	۲۸	۳۲
۸	۱۳۷۴	۴	۳۸	۴۲	۱	۱۰	۱۱
۹	۱۳۷۵	۳	۳۳	۳۶	۳	۱۹	۲۲
۱۰	۱۳۷۶	۱	۳۰	۳۱	۱	۱۳	۱۴
۱۱	۱۳۷۷	۲	۳۳	۳۵	۲	۱۹	۲۱
۱۲	۱۳۷۸	۲	۲۵	۲۷	۱	۲۰	۲۱
۱۳	۱۳۷۹	۳	۳۳	۳۶	۰	۱۵	۱۵
۱۴	۱۳۸۰	۱	۲۵	۲۶	۱	۹	۱۰
۱۵	۱۳۸۱	۰	۱۴	۱۴	۰	۷	۷
۱۶	۱۳۸۲	۱	۱۵	۱۶	۰	۱۰	۱۰
۱۷	۱۳۸۳	۰	۷	۷	۰	۵	۵
۱۸	۱۳۸۴	۲	۱۸	۲۰	۰	۳	۳
۱۹	۱۳۸۵	۳	۲۷	۳۰	۰	۳	۳
۲۰	۱۳۸۶	۱	۸	۹	۰	۵	۵
۲۱	۱۳۸۷	۴	۳۸	۴۲	۱	۱۱	۱۲
۲۲	۱۳۸۸	۲	۲۷	۲۹	۰	۲	۲
۲۳	۱۳۸۹	۰	۱۸	۱۸	۱	۰	۱
۲۴	۱۳۹۰	۱	۱۶	۱۷	۰	۱	۱
۲۵	۱۳۹۱	۲	۶	۸	۰	۲	۲
جمع		۵۵	۶۴۴	۶۹۹	۳۱	۳۳۷	۳۶۸

مجروحین مردمی استان کردستان

کشته شدگان مردمی استان کردستان

تلفات مردمی استان کرمانشاه

متوسط کشته سالانه از ۶۷ تا پایان ۸۸ : ۴۵

متوسط کشته سالانه از ۸۹ تا پایان ۹۱ : ۳

میزان کاهش در سه سال اخیر نسبت به سنوات گذشته : ۹۴٪

متوسط مجروح سالانه از ۶۷ تا پایان ۸۸ : ۸۷

متوسط مجروح سالانه از ۸۹ تا پایان ۹۱ : ۸

میزان کاهش در سه سال اخیر نسبت به سنوات گذشته : ۹۰٪

مجموع کشته : ۹۹۳

مجموع مجروحین : ۱۹۳۳

جمع کل : ۲۹۲۶

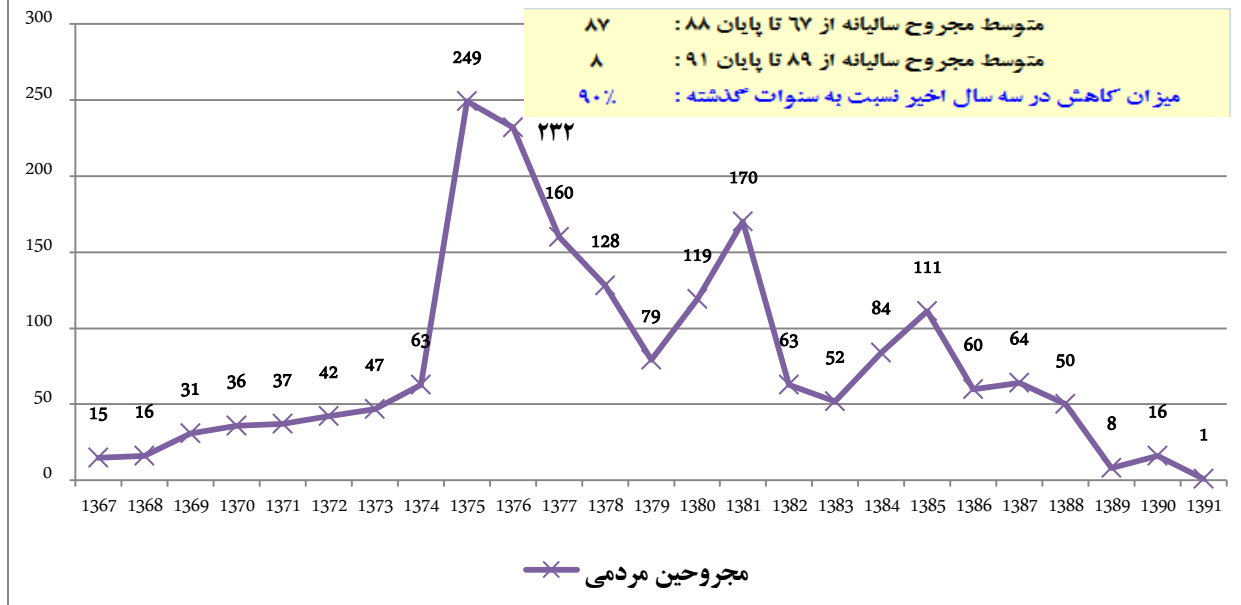

آمار مصدومین مردمی ناشی از انفجار مین و انواع مواد منفجره در مناطق آلوده به مین و گلوله های عمل نکرده

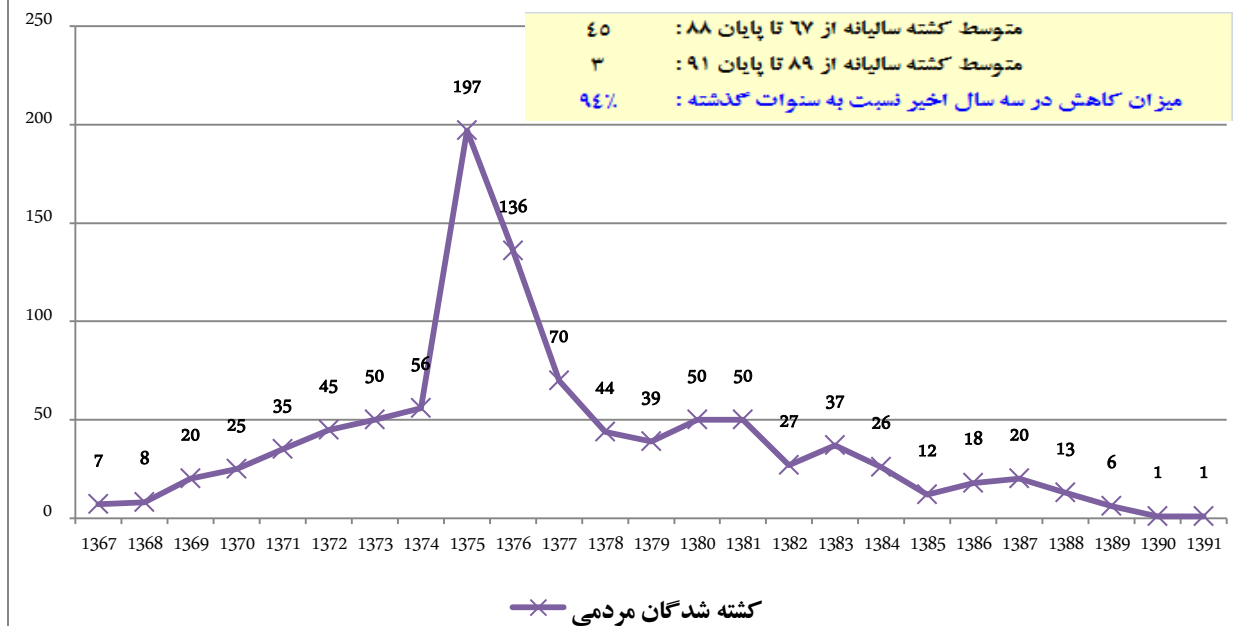
استان کرمانشاه

ردیف	سال	تعداد مجروحین			تعداد کشته شدگان		
		زن	مرد	مجموع	زن	مرد	مجموع
۱	۱۳۶۷	۰	۱۵	۱۵	۰	۷	
۲	۱۳۶۸	۱	۱۵	۱۶	۱	۷	
۳	۱۳۶۹	۱	۳۰	۳۱	۰	۲۰	
۴	۱۳۷۰	۱	۳۵	۳۶	۰	۲۵	
۵	۱۳۷۱	۲	۳۵	۳۷	۰	۳۵	
۶	۱۳۷۲	۲	۴۰	۴۲	۰	۴۵	
۷	۱۳۷۳	۲	۴۵	۴۷	۰	۵۰	
۸	۱۳۷۴	۳	۶۰	۶۳	۶	۵۶	
۹	۱۳۷۵	۹	۲۴۰	۲۴۹	۹	۱۹۷	
۱۰	۱۳۷۶	۴	۲۲۸	۲۳۲	۲	۱۳۶	
۱۱	۱۳۷۷	۹	۱۵۱	۱۶۰	۴	۷۰	
۱۲	۱۳۷۸	۱۰	۱۱۸	۱۲۸	۲	۴۴	
۱۳	۱۳۷۹	۸	۷۱	۷۹	۵	۳۹	
۱۴	۱۳۸۰	۱۱	۱۰۸	۱۱۹	۱	۵۰	
۱۵	۱۳۸۱	۱۰	۱۶۰	۱۷۰	۲	۵۰	
۱۶	۱۳۸۲	۴	۵۹	۶۳	۲	۲۷	
۱۷	۱۳۸۳	۵	۴۷	۵۲	۳	۳۷	
۱۸	۱۳۸۴	۳	۸۱	۸۴	۱	۲۶	
۱۹	۱۳۸۵	۹	۱۰۲	۱۱۱	۱	۱۲	
۲۰	۱۳۸۶	۴	۵۶	۶۰	۱	۱۸	
۲۱	۱۳۸۷	۷	۵۷	۶۴	۲	۲۰	
۲۲	۱۳۸۸	۱	۴۹	۵۰	۰	۱۳	
۲۳	۱۳۸۹	۱	۷	۸	۱	۶	
۲۴	۱۳۹۰	۱	۱۵	۱۶	۰	۱	
۲۵	۱۳۹۱	۰	۱	۱	۰	۱	
	جمع	۱۰۸	۱۸۲۵	۱۹۳۳	۴۳	۹۵۰	
				۹۹۳			

مجروحین مردمی استان کرمانشاه

کشته شدگان مردمی استان کرمانشاه

تلفات مردمی استان ایلام

متوسط کشته سالانه از ۶۷ تا پایان ۸۸ : ۳۱۸

متوسط کشته سالانه از ۸۹ تا پایان ۹۱ : ۸

میزان کاهش در سه سال اخیر نسبت به سنوات گذشته : ۹۷٪

متوسط مجروح سالانه از ۶۷ تا پایان ۸۸ : ۵۱۵

متوسط مجروح سالانه از ۸۹ تا پایان ۹۱ : ۲۱

میزان کاهش در سه سال اخیر نسبت به سنوات گذشته : ۹۶٪

مجموع کشته : ۳۲۶

مجموع مجروحین : ۵۳۶

جمع کل : ۸۶۲

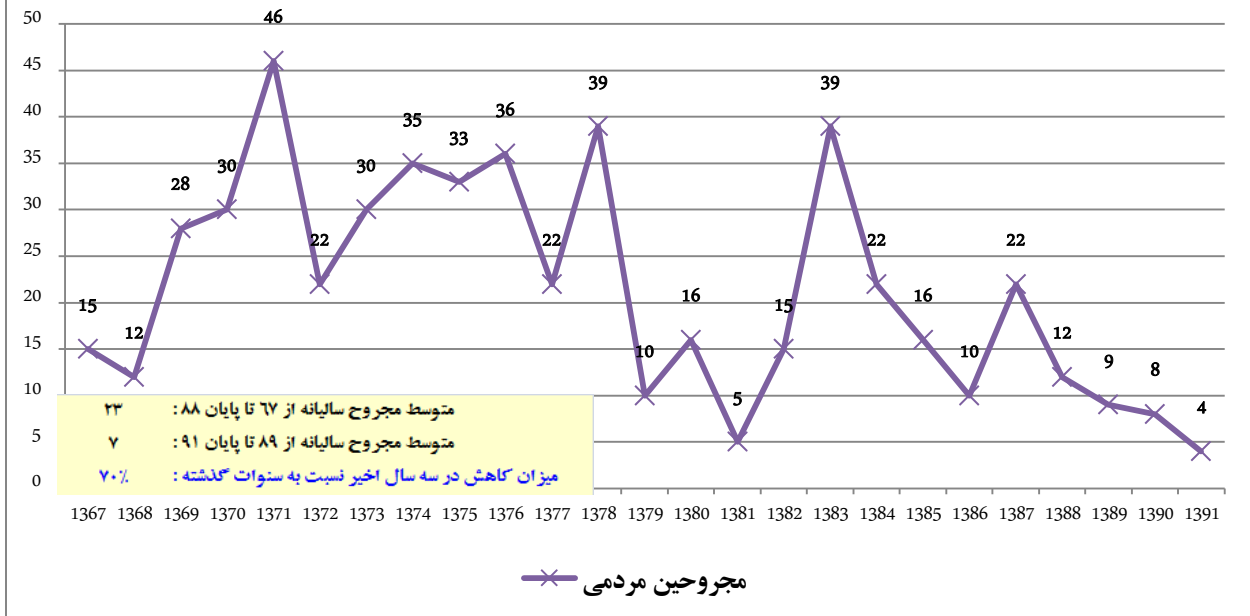

آمار مصدومین مردمی ناشی از انفجار مین و انواع مواد منفجره در مناطق آلوده به مین و گلوله های عمل نکرده

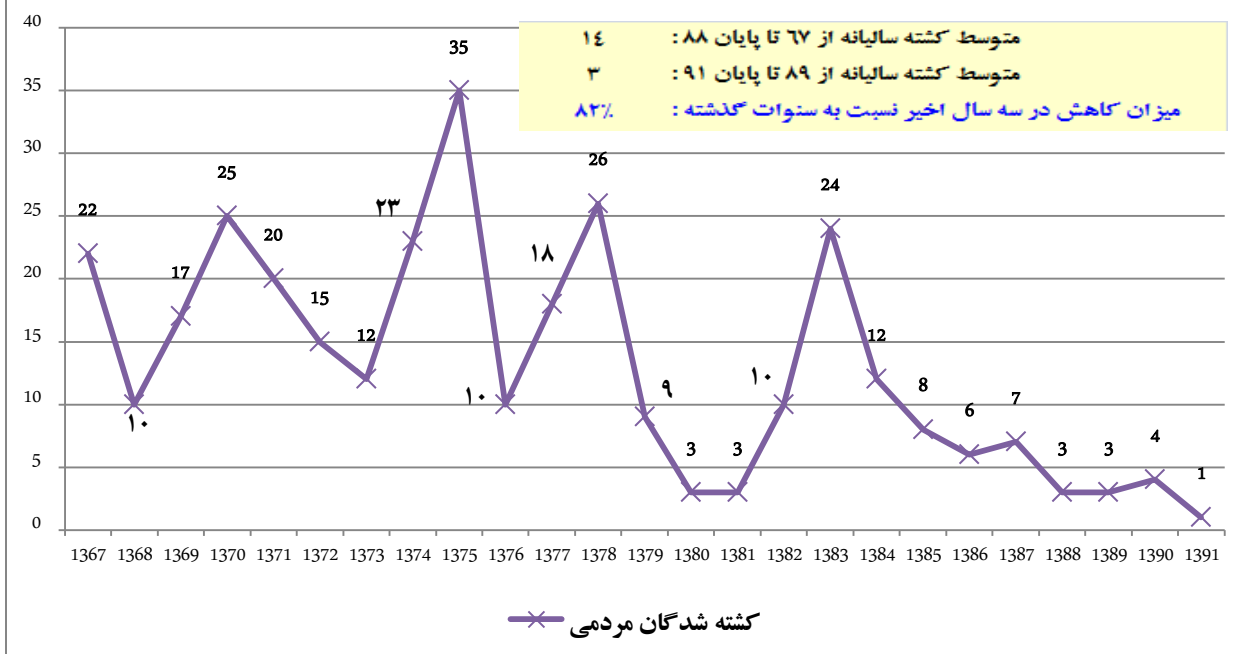
استان ایلام

ردیف	سال	تعداد مجروحین			تعداد کشته شدگان		
		زن	مرد	مجموع	زن	مرد	مجموع
۱	۱۳۶۷	۰	۱۵	۱۵	۳	۱۹	۲۲
۲	۱۳۶۸	۱	۱۱	۱۲	۱	۹	۱۰
۳	۱۳۶۹	۱	۲۷	۲۸	۱	۱۶	۱۷
۴	۱۳۷۰	۲	۲۸	۳۰	۳	۲۲	۲۵
۵	۱۳۷۱	۳	۴۳	۴۶	۰	۲۰	۲۰
۶	۱۳۷۲	۱	۲۱	۲۲	۰	۱۵	۱۵
۷	۱۳۷۳	۲	۲۸	۳۰	۰	۱۲	۱۲
۸	۱۳۷۴	۳	۳۲	۳۵	۲	۲۱	۲۳
۹	۱۳۷۵	۲	۳۱	۳۳	۱	۳۴	۳۵
۱۰	۱۳۷۶	۳	۳۳	۳۶	۲	۸	۱۰
۱۱	۱۳۷۷	۲	۲۰	۲۲	۱	۱۷	۱۸
۱۲	۱۳۷۸	۵	۳۴	۳۹	۰	۲۶	۲۶
۱۳	۱۳۷۹	۰	۱۰	۱۰	۱	۸	۹
۱۴	۱۳۸۰	۲	۱۴	۱۶	۰	۳	۳
۱۵	۱۳۸۱	۰	۵	۵	۱	۲	۳
۱۶	۱۳۸۲	۰	۱۵	۱۵	۰	۱۰	۱۰
۱۷	۱۳۸۳	۱	۳۸	۳۹	۱	۲۳	۲۴
۱۸	۱۳۸۴	۵	۱۷	۲۲	۰	۱۲	۱۲
۱۹	۱۳۸۵	۱	۱۵	۱۶	۰	۸	۸
۲۰	۱۳۸۶	۰	۱۰	۱۰	۱	۵	۶
۲۱	۱۳۸۷	۰	۲۲	۲۲	۰	۷	۷
۲۲	۱۳۸۸	۰	۱۲	۱۲	۰	۳	۳
۲۳	۱۳۸۹	۱	۸	۹	۰	۳	۳
۲۴	۱۳۹۰	۲	۶	۸	۰	۴	۴
۲۵	۱۳۹۱	۰	۴	۴	۰	۱	۱
	جمع	۳۷	۴۹۹	۵۳۶	۱۸	۳۰۸	۳۲۶

مجروحین مردمی استان ایلام

کشته شدگان مردمی استان ایلام

تلفات مردمی استان خوزستان

متوسط کشته سالانه از ۶۷ تا پایان ۸۸ : ۱۹

متوسط کشته سالانه از ۸۹ تا پایان ۹۱ : ۵

میزان کاهش در سه سال اخیر نسبت به سنوات گذشته : ۷۲٪

متوسط مجروح سالانه از ۶۷ تا پایان ۸۸ : ۳۷

متوسط مجروح سالانه از ۸۹ تا پایان ۹۱ : ۱۹

میزان کاهش در سه سال اخیر نسبت به سنوات گذشته : ۴۷٪

مجموع کشته : ۴۳۷

مجموع مجروحین : ۸۶۴

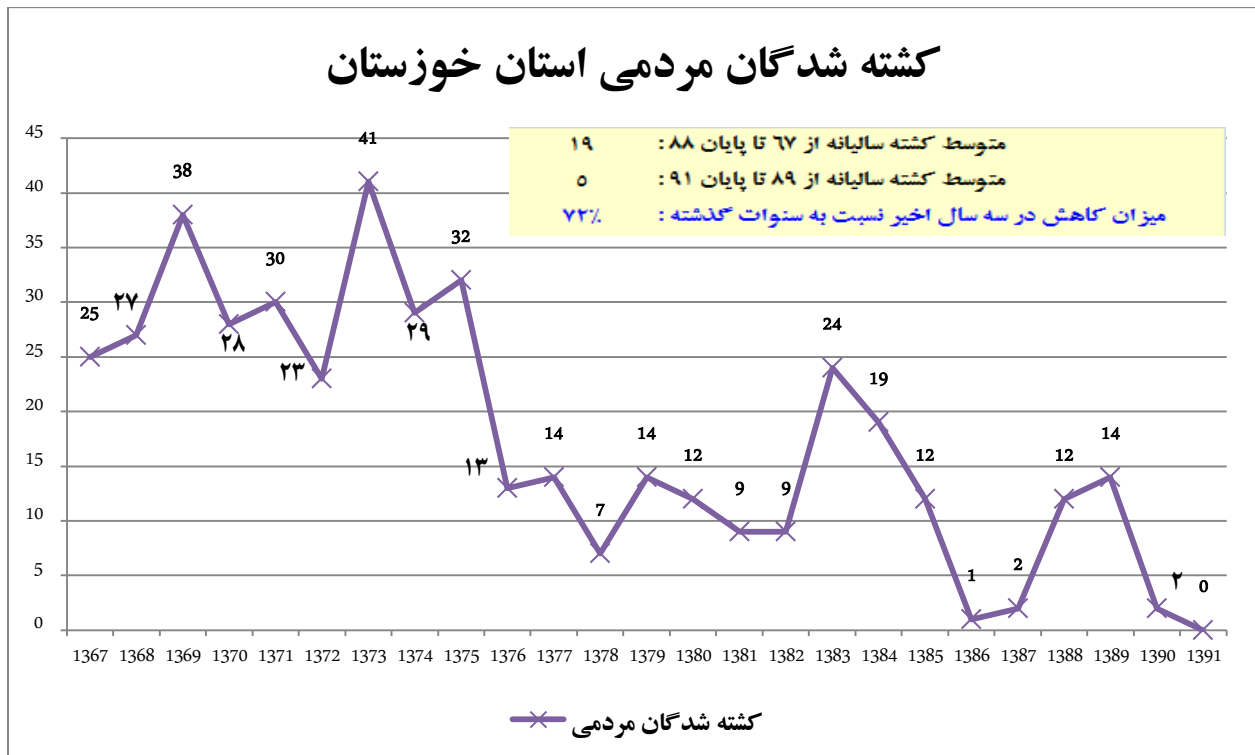
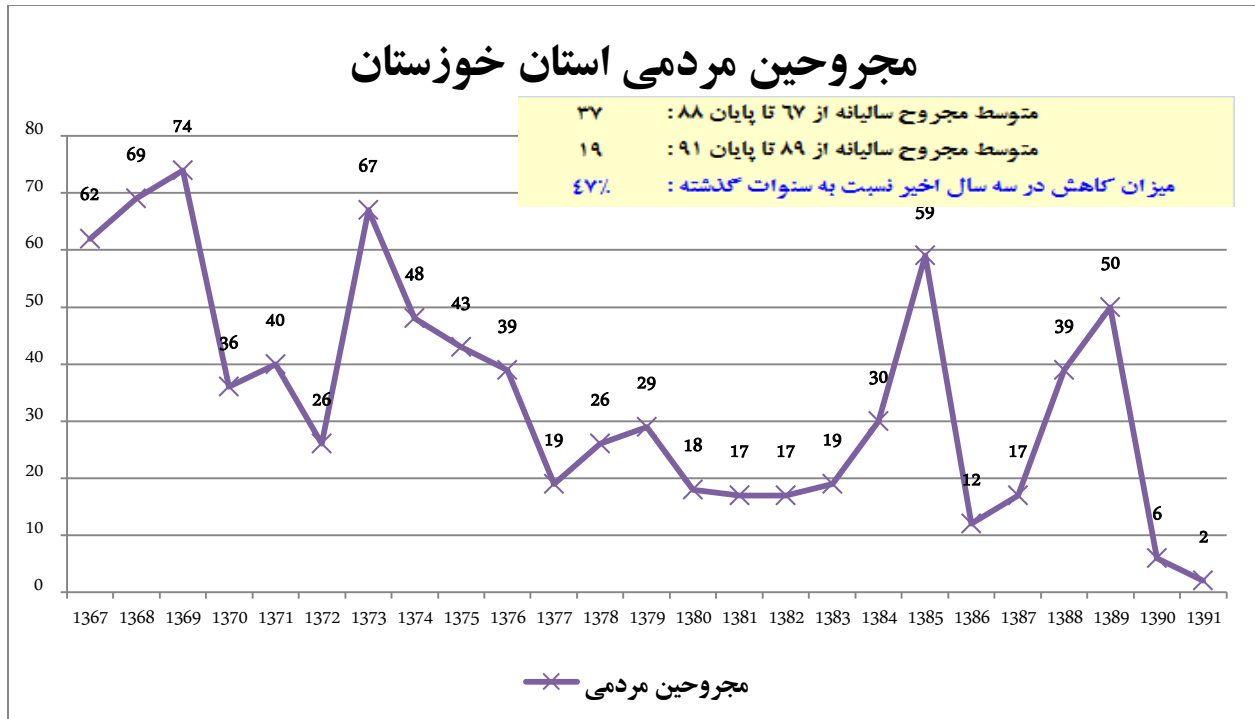
جمع کل : ۱۳۰۱

آمار مصدومین مردمی ناشی از انفجار مین و انواع مواد منفجره در مناطق آلوده به مین و گلوله های عمل نکرده

استان خوزستان

ردیف	سال	تعداد مجروحین			تعداد کشته شدگان	
		زن	مرد	مجموع	زن	مرد
۱	۱۳۶۷	۱۳	۴۹	۶۲	۱	۲۴
۲	۱۳۶۸	۱۶	۵۳	۶۹	۳	۲۴
۳	۱۳۶۹	۷	۶۷	۷۴	۲	۳۶
۴	۱۳۷۰	۴	۳۲	۳۶	۵	۲۳
۵	۱۳۷۱	۳	۳۷	۴۰	۹	۲۱
۶	۱۳۷۲	۳	۲۳	۲۶	۱	۲۲
۷	۱۳۷۳	۱۲	۵۵	۶۷	۲	۳۹
۸	۱۳۷۴	۷	۴۱	۴۸	۱	۲۸
۹	۱۳۷۵	۱	۴۲	۴۳	۱	۳۱
۱۰	۱۳۷۶	۲	۳۷	۳۹	۱	۱۲
۱۱	۱۳۷۷	۳	۱۶	۱۹	۰	۱۴
۱۲	۱۳۷۸	۲	۲۴	۲۶	۰	۷
۱۳	۱۳۷۹	۱	۲۸	۲۹	۳	۱۱
۱۴	۱۳۸۰	۱	۱۷	۱۸	۱	۱۱
۱۵	۱۳۸۱	۳	۱۴	۱۷	۰	۹
۱۶	۱۳۸۲	۲	۱۵	۱۷	۱	۸
۱۷	۱۳۸۳	۰	۱۹	۱۹	۲	۲۲
۱۸	۱۳۸۴	۱	۲۹	۳۰	۰	۱۹
۱۹	۱۳۸۵	۶	۵۳	۵۹	۰	۱۲
۲۰	۱۳۸۶	۰	۱۲	۱۲	۰	۱
۲۱	۱۳۸۷	۰	۱۷	۱۷	۰	۲
۲۲	۱۳۸۸	۰	۳۹	۳۹	۰	۱۲
۲۳	۱۳۸۹	۹	۴۱	۵۰	۱	۱۳
۲۴	۱۳۹۰	۰	۶	۶	۰	۲
۲۵	۱۳۹۱	۰	۲	۲	۰	۰
جمع		۹۶	۷۶۸	۸۶۴	۳۴	۴۰۳
				۴۳۷		

جمع بندی از پنج استان آلوده

متوسط کشته سالانه از ۶۷ تا پایان ۸۸ : ۱۰۹

متوسط کشته سالانه از ۸۹ تا پایان ۹۱ : ۱۳

میزان کاهش در سه سال اخیر نسبت به سنوات گذشته : ۸۸٪

متوسط مجروح سالانه از ۶۷ تا پایان ۸۸ : ۲۴۶

متوسط مجروح سالانه از ۸۹ تا پایان ۹۱ : ۶۱

میزان کاهش در سه سال اخیر نسبت به سنوات گذشته : ۷۵٪

مجموع کشته : ۲۴۳۳

مجموع مجروحین : ۵۶۰۱

جمع کل : ۸۰۳۴

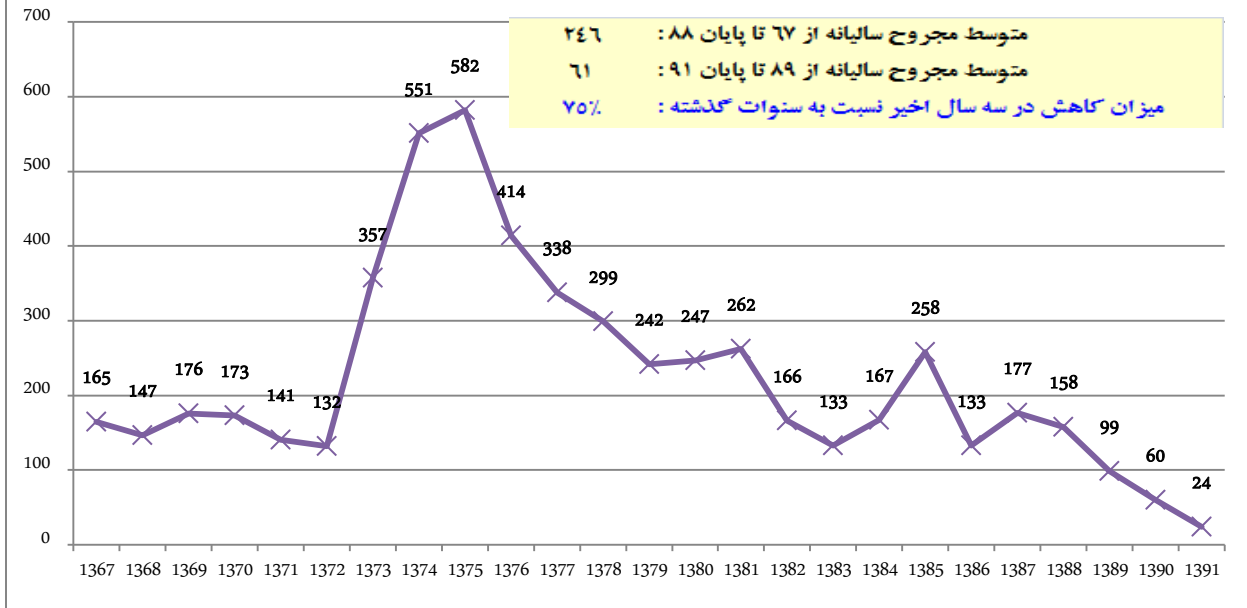

آمار مصدومین مردمی ناشی از انفجار مین و انواع مواد منفجره در مناطق آلوده به مین و گلوله های عمل نکرده

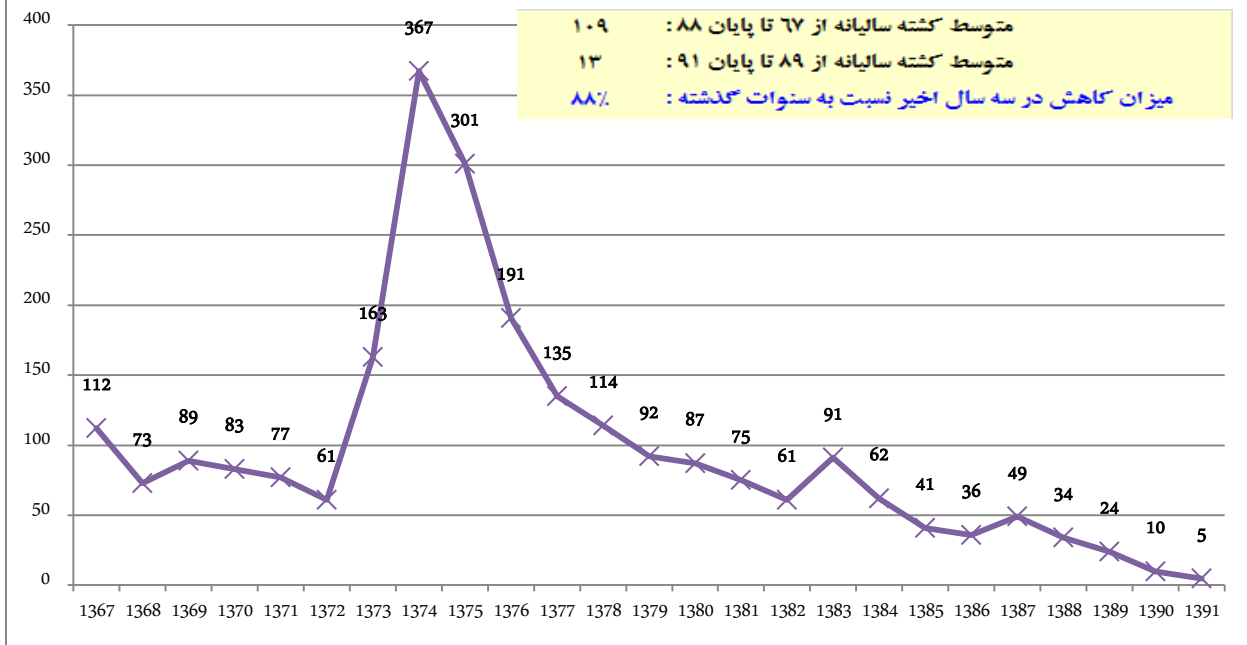
جمع بندی از پنج استان آلوده

ردیف	سال	تعداد مجروحین			تعداد کشته شدگان	
		زن	مرد	مجموع	زن	مرد
۱	۱۳۶۷	۲۳	۱۴۲	۱۶۵	۱۲	۱۱۲
۲	۱۳۶۸	۲۴	۱۲۳	۱۴۷	۸	۷۳
۳	۱۳۶۹	۲۰	۱۵۶	۱۷۶	۷	۸۹
۴	۱۳۷۰	۱۸	۱۵۵	۱۷۳	۱۱	۸۳
۵	۱۳۷۱	۱۲	۱۲۹	۱۴۱	۱۱	۷۷
۶	۱۳۷۲	۱۰	۱۲۲	۱۳۲	۳	۶۱
۷	۱۳۷۳	۵۲	۳۰۵	۳۵۷	۳۲	۱۶۳
۸	۱۳۷۴	۵۲	۴۹۹	۵۵۱	۲۰	۳۶۷
۹	۱۳۷۵	۴۷	۵۳۵	۵۸۲	۱۷	۳۰۱
۱۰	۱۳۷۶	۱۷	۳۹۷	۴۱۴	۱۰	۱۹۱
۱۱	۱۳۷۷	۲۵	۳۱۳	۳۳۸	۸	۱۳۵
۱۲	۱۳۷۸	۳۰	۲۶۹	۲۹۹	۹	۱۱۴
۱۳	۱۳۷۹	۲۹	۲۱۳	۲۴۲	۱۳	۹۲
۱۴	۱۳۸۰	۲۳	۲۲۴	۲۴۷	۵	۸۷
۱۵	۱۳۸۱	۲۰	۲۴۲	۲۶۲	۴	۷۵
۱۶	۱۳۸۲	۱۰	۱۵۶	۱۶۶	۳	۶۱
۱۷	۱۳۸۳	۷	۱۲۶	۱۳۳	۶	۹۱
۱۸	۱۳۸۴	۱۴	۱۵۳	۱۶۷	۱	۶۲
۱۹	۱۳۸۵	۲۳	۲۳۵	۲۵۸	۳	۴۱
۲۰	۱۳۸۶	۶	۱۲۷	۱۳۳	۲	۳۶
۲۱	۱۳۸۷	۱۳	۱۶۴	۱۷۷	۴	۴۹
۲۲	۱۳۸۸	۶	۱۵۲	۱۵۸	۰	۳۴
۲۳	۱۳۸۹	۱۱	۸۸	۹۹	۳	۲۴
۲۴	۱۳۹۰	۴	۵۶	۶۰	۰	۱۰
۲۵	۱۳۹۱	۲	۲۲	۲۴	۰	۵
جمع		۴۹۸	۵۱۰۳	۵۶۰۱	۱۹۲	۲۲۴۱
				۲۴۳۳		

مجروحین مردمی پنج استان

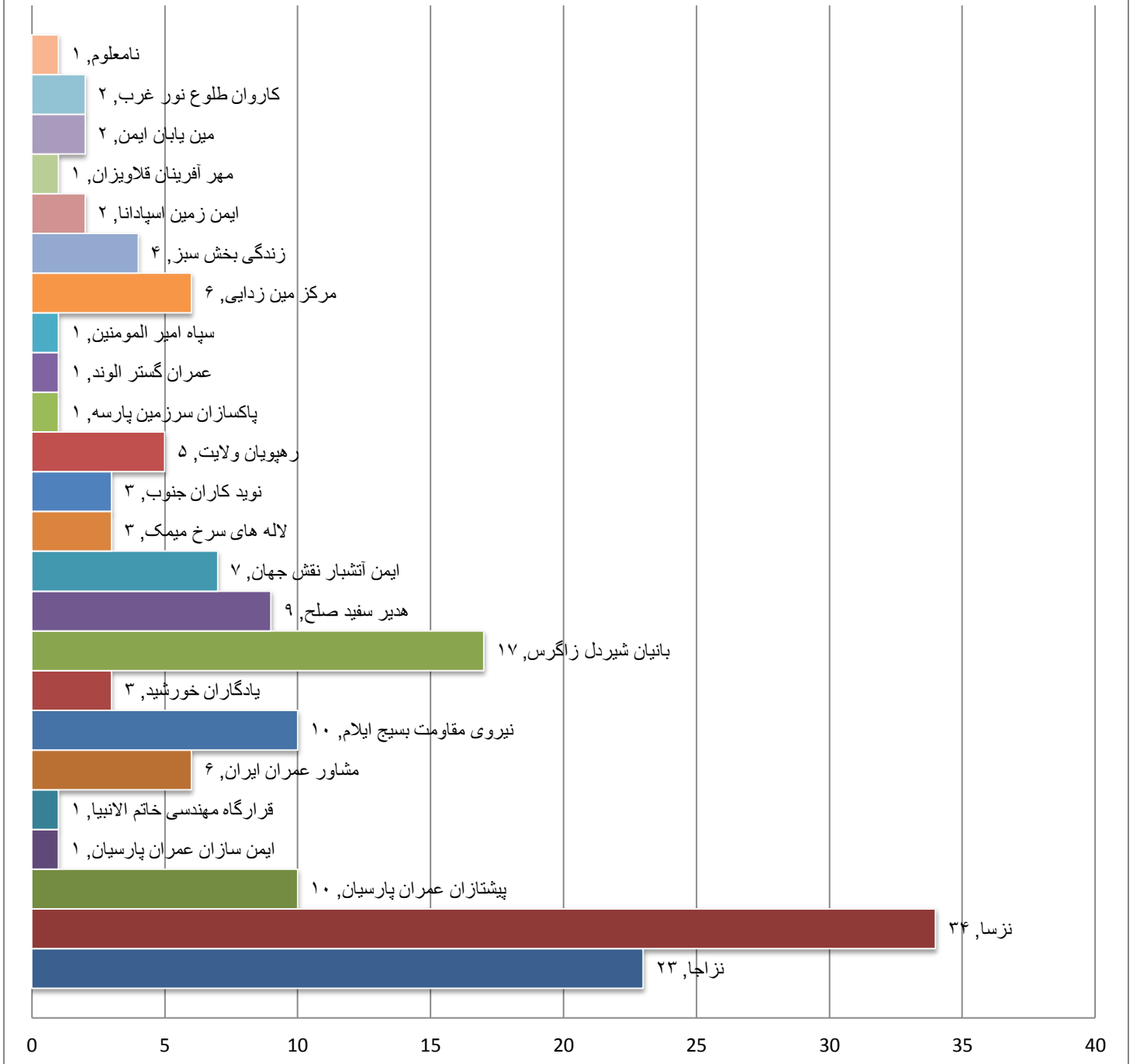

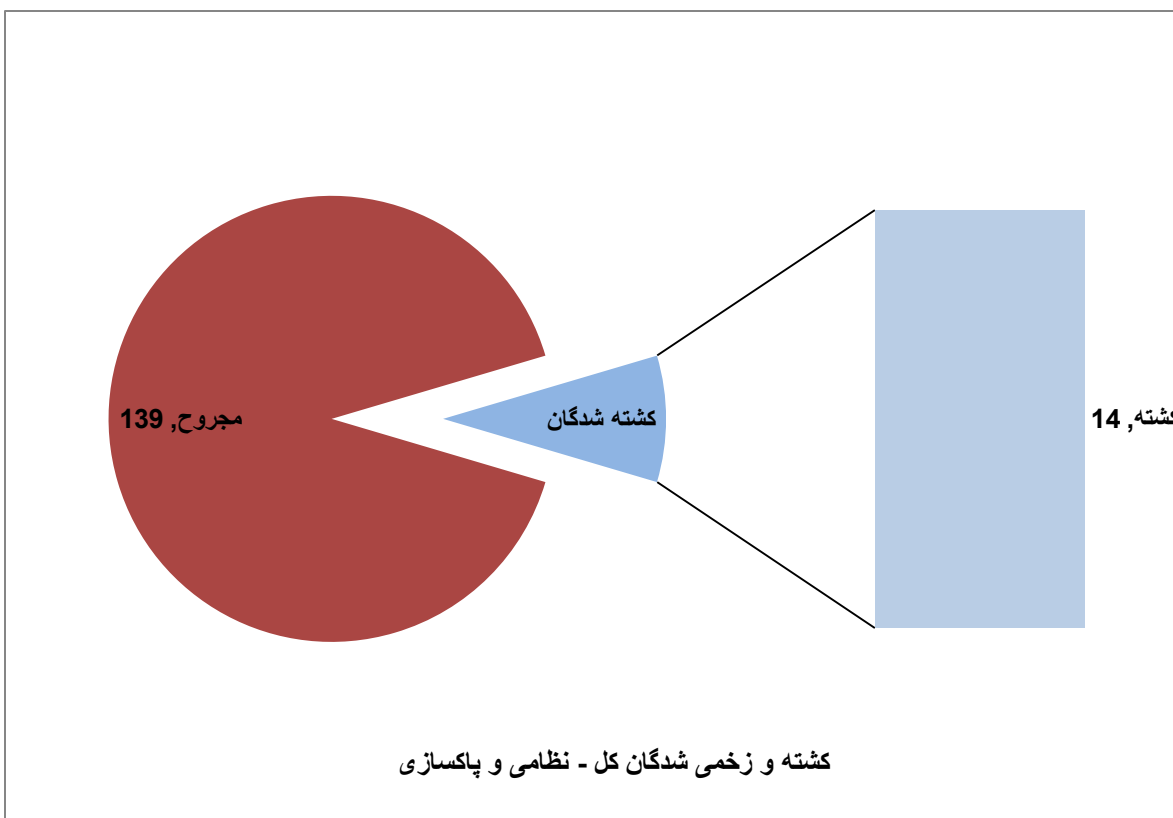
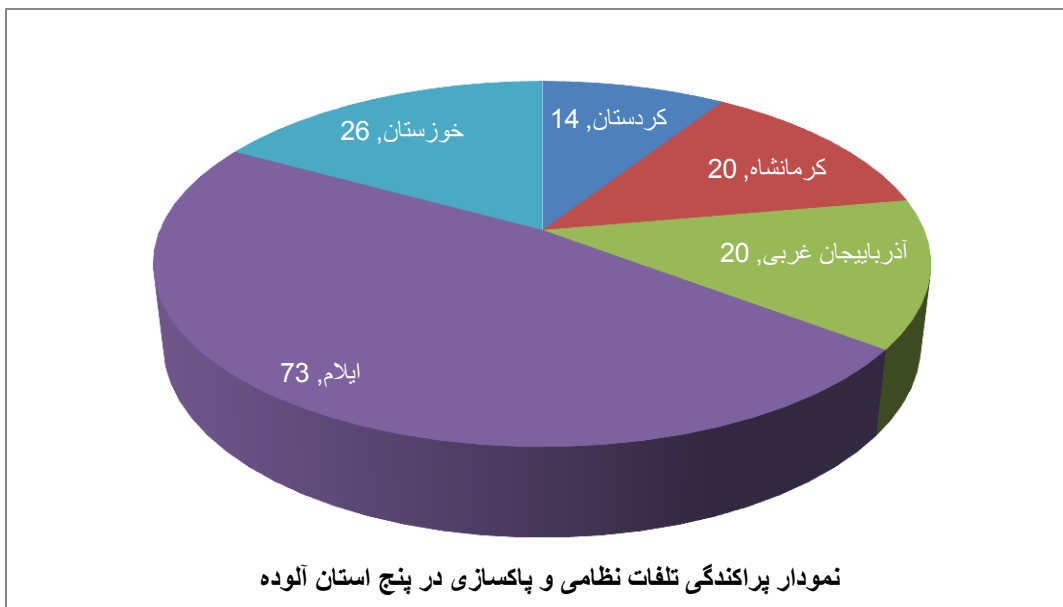
کشته شدگان مردمی پنج استان

« جداول اطلاعات قربانیان نظامی مین در ایران ۸۵-۹۱ »

نمودار آماری تلفات رسته های مختلف نظامی یا پاکسازی - بر اساس مورد

بخش سوم

قربانیان مین در ایران به روایت تصویر

ناصر راشدی
اهل بستان در
کودکی بعد از
جنگ به روی
مین رفت و
یک پایش را از
دست داد.

جبار راشدی اهل بستان است و نیمی از خانواده اش را در دو حادثه انفجار مین از دست داده است وی اولین بار در سال ۱۳۷۶ پای چپ خود را از دست داد و در سال ۱۳۸۳ دوباره با ماشین شخصی در کنار جاده با مین ضد تانک بر خورد کرد که پسر ۶ ساله و خواهر و پسر عموی خود را از دست داد ایشان راننده همان خودرو بود و چگونگی حادثه را نقاشی کرده و در اتاق پذیرایی اش نصب کرده است تا هیچ وقت فاجعه را فراموش نکند .

خانم سواعدی اهل
بستان بود وی فرزندش
و یک پای خود را در
حادثه انفجار مین در
نزدیکی جنگل ام قراز
دست داد. ایشان هیچ
وقت به آن منطقه
بازنگشت.

ج

فاضل راشدی در انفجار
مین هر دو چشم و هر
دو دستش را از دست
داده است.

محمد علی شیرک اهل
شوش است و در دوران
جنگ و درحین خدمت
سربازی در شهر بانه به
روی مین رفت و یک
پایش را از دست داد .

گیشن کریمی اهل
روستای نشکاش در ۲۶
کیلومتری مریوان است
که در مهر ماه ۱۳۹۲
پایش را در حال بازی
در کنار روستا از دست
داد.

بهنوش ضیا ی کلاس
چهارمی که به همراه
گیشن و دیگر
دوستانش در حادثه
انفجار مین مجروح شد
بهنوش هنوز هم شب
ها از کابوس انفجار از
خواب می پرد.

مصدوم انفجار مین در
سال ۱۳۶۶ که چشم ها
و دستانش را از دست
داده است.

سید محمود عنایتی
اهل روستای آسن آوا
در اطراف مریوان است
که بر اثر انفجار مین در
حال کشاورزی چشمان
خود را از دست داد .

عمر دهقانی دهیار
روستای آسن آوا که
حدود ده روز قبل از
ملاقات یک پایش را از
دست داده بود. وی
در حال کشاورزی در
منطقه پر خطر آسن آوا
به روی مین رفت.

بگم جان رحمان پور در بهار ۱۳۷۲ برای چیدن گیاهان بهاره به کوه های اطراف دزلی بر روی مین رفته و پای چپش از بالای زانو قطع گردید.

احمد صالح پور آسن آبادی ساکن مریوان که دو فرزندش را در دو حادثه انفجار مین از دست داده است و خود نیز در حادثه دیگر در اطراف روستای آسن آوا پایش قطع شده است.

خانم سعیدیه نظری در روستای شیخ صله از توابع ثلاث باباجانی در استان کرمانشاه که در حادثه مین یک دستش را از دست داده است ایشان در اطراف مدرسه روستا با مین برخورد کرده و دست و پایش به شدت آسیب دیده .

آرمین یوسفی کودک ۱۰ ساله ساکن روستای شیخ صله، در حال گردش یک ماسوره نارنجک را می بیند و با ماسوره و چاشنی نارنجک بازی می کند که منجر می شود ترکش در تمام بدنش فرو رود .

فائق احمد زاده اهل
روستای سردوش
مریوان است که در
تاریخ ۹۳/۰۱/۲۶ همراه
گله گوسفندان با مین
برخورد کرده و پای
چپش از میچ قطع می
شود.

جناب کریمی از جمله
هفت کودک اهل
نشکاش بود که با مین
برخورد کردند. نشکاش
در ۲۶ کیلومتر
مریوان است و هنوز
هم همان پایگاه بالای
روستا آلوده به مین
است.

علی انباهی جوان ۲۸ ساله اهل پیرانشهر که در روز حادثه همراه خانواده برای چیدن گیاهان بهاره به دامنه کوه هوار قادره در مرز تمرچین رفته بودند و مینی باقیمانده از جنگ یک پایش را گرفت.

فهمیده عبیداوی همسر جبار راشدی اهل تبیان است و خود نیز قبل از ازدواج با آقای راشدی به وسیله مین یک پایش را از دست داده بود و همچنین بعدها فرزندش را در حادثه انفجار خودروی همسرش بر اثر برخورد با مین از دست داد.

حمزه رحمانی اهل
پیرانشهر در نوجوانی با
مین برخورد کرد و از
هر دو چشم و دست
راستش دچار معلولیت
دائم گردید.

برهان کریمی در
کودکی در اطراف
روستای ازگله در حال
عبور از کنار پایگاه
روستا با مین برخورد
کرد و یک پایش را از
داد .

کریم علیار متولد ۱۳۵۲
در حال پیله وری در
بازارچه تمرچین در سال
۸۲ با مین برخورد کرده
و پای راستش را از
دست داد

محمود محی الدینی
برای چیدن گیاه در
فصل بهار به دامنه کوه
های حاج عمران رفته
که با انفجار مین یک
پایش را از دست داد.

رحمان یوسفی چوپان
بود که در منطقه شغانلو
سردشت به روی مین
رفت و یک پا و یک
چشمش از دست رفت .

سلیمان حسن پور اهل
پیرانشهر در جوانی در
حال کوله بری در
بازارچه تمرچین با مین
برخورد نموده و یک
پایش را از دست داد.

عبدالرحمان علیزاده در
سردشت مجروح شده
است.

جمال تسو پیرمردی
چوپان اهل پیرانشهر
که سه بار با مین
برخورد کرده است.

ابراهیم قادرپور که در سال ۷۹ یک پایش را از دست داده است هنوز هم مشغول کوله بری است و از عدم امنیت مسیر رفت و آمد کوله بران می گفت. ابراهیم قادر پور هنوز هم در معرض خطر قرار دارد و امکان حادثه رودبار دوباره برای ایشان و همه کوله بران منطقه وجود دارد.

سید محمد علوی اهل شهرستان شوش که در سال ۱۳۶۶ در حال سپری کردن خدمت سربازی در منطقه بانه از مسیر تردد خارج شد و با مین برخورد کرد و یک پای خود را از دست داد.

سید محمد علوی اهل شهرستان شوش که در سال ۱۳۶۶ در حال سپری کردن خدمت سربازی در منطقه بانه از مسیر تردد خارج شد و با مین برخورد کرد و یک پای خود را از دست داد.

عزیز آتشک اهل پیرانشهر در سال ۶۷ در اطراف پادگان پیوه به روی مین رفته و چشم راست و پای چپش را از دست داد.

مجموعه فعالان حقوق بشر در ایران

WWW.HRA-IRAN.ORG

INFO@HRA-IRAN.ORG

+1 (571) 223 5406